Milí spoluobčania,

čoraz častejšie sa stretávame so sťažnosťami v našej obci, ktoré sa týkajú spaľovania nežiadúcich odpadov. Z komínov ide často tmavý a zapáchajúci dym z mokrého dreva, oblečenia, plastov, gumového odpadu, lepených a lakovaných materiálov, drevotrieskových dosiek... Keď fúka vietor, zápach sa šíri do okolia, čo obťažuje viacero susedov. Na obecnom úrade sa hromadia upozornenia, sťažnosti i fotografie rodinných domov a ich komínov. Čo spôsobujú tieto mikročastice? Dráždia a usadzujú sa v našich dýchacích orgánov, usadzujú sa v pľúcach a nielen to. Cez tzv. alveoly, čo sú miniatúrne komôrky, cez ktoré sa dostáva kyslík do krvi a ciev, vstupujú do krvného riečišťa aj spomínané mikročastice, ktoré spôsobujú závažné zdravotné problémy. Vdychovanie pevných častíc obsiahnutých v dyme spôsobuje kašeľ, zachrípnutie až po stratu hlasu. Najťažšie to majú astmatici. Štatistiky zo Slovenska hovoria, že ročne u nás zomiera na problémy vyplývajúce zo znečisteného ovzdušia viac ako 5 000 ľudí.

Čo môžeme urobiť?

Buďme ohľaduplní voči sebe i ostatným, pretože je ohrozené naše zdravie, aj zdravie iných. Vykurujme naše domy suchým drevom. A ako ho pripraviť na kúrenie? Drevnú surovinu by sme mali **zaobstarávať v zimných mesiacoch**, kedy je vlhkosť čerstvo vyťaženého dreva výrazne nižšia ako v lete. Surovinu si môžeme najčastejšie odkúpiť vo forme približne metrových kusov dreva (tzv. metrovica). Ďalšou populárnou cestou zadováženia drevnej suroviny je, ak si za dohľadu miestnej správy lesov surovinu v lese svojpomocne naťažíme. Táto cesta je z hľadiska ceny dreva najlacnejšia, musíme však mať nutné pracovné pomôcky a náradie. Po zadovážení drevnej suroviny je nutné ju napíliť na veľkosť vhodnú na spaľovanie a guľatinu naštiepať na menšie kusy. Takto prichystané a naštiepané kusy dreva je následne nutné vhodne uložiť. Drevo by sa malo skladovať v priestoroch **s dostatočnou intenzitou cirkulácie vzduchu**. V žiadnom prípade by sme nemali drevo skladovať v pivnici alebo suteréne. V takýchto priestoroch je možné drevo skladovať, len ak už je vysušené a miestnosť je dostatočne vetraná. Ak na uskladnenie dreva nemáme k dispozícii kôlňu, postačí aj **jednoduchý prístrešok**, ktorý zabráni ďalšiemu navlhčeniu dreva dažďom a snehom.

V krajnom prípade je možné drevo skladovať aj bez prístrešku, ale je nutné prekryť kopu nepremokavým materiálom. Kopu ale prekrývame iba z vrchnej strany, aby sme nezamedzili prúdeniu vzduchu pomedzi drevo. Nevhodným riešením je aj uskladňovanie, kedy drevo opierame o stenu domu. Dané riešenie výrazne znižuje intenzitu prúdenia a predlžuje tak dobu sušenia. Samotné drevo nikdy **neukladáme na zem**. Spodné vrstvy by ďalej vlhli od vody obsiahnutej v pôde a drevo by začalo hniť a prachnivieť.

Pri dodržaní spomínaných zásad by malo drevo dosiahnuť stav vhodný na spaľovanie po približne dvojročnej dobe sušenia. To či je drevo vhodné na spaľovanie sa dá zistiť napríklad **prístrojmi**, ktoré sú špeciálne určené na meranie zostatkovej vlhkosti v dreve. Jednoduchšou cestou je **pobúchanie dvoch polienok dreva o seba**. Zvuk vydávaný pri úderoch dobre vysušeného dreva má nezameniteľný tón, priam až jemné kovové zvonenie.

Zamyslime sa nad tým, či chceme znepríjemňovať život a zdravie sebe aj susedom, alebo chceme žiť v pokoji, zdraví a v priateľskom prostredí.